

بررسی روند تغییرات بارش و دمای شمال غرب کشور در نیم قرن اخیر

علیرضا امیرضائیه^{1*}، جهانگیر پرهمت² و فرشاد احمدی³

تاریخ دریافت: 1394/10/6 تاریخ پذیرش: 1395/7/28

چکیده

دما و بارش، عناصر اساسی تشکیل دهنده اقلیم به شمار رفته و تغییرات آنها می‌تواند ساختار آب و هوایی منطقه‌ای را دگرگون سازد، بنابراین بررسی روند دما و بارش در مقیاس‌های مختلف زمانی و مکانی بخش بزرگی از تحقیقات اقلیم‌شناسی و مهندسی منابع آب را به خود اختصاص داده است. در این مطالعه روند متوسط دما و بارش شمال غرب کشور (10 ایستگاه سینوپتیک) در سه مقیاس زمانی ماهانه، فصلی و سالانه در دوره آماری 2010-1961 با حذف اثر کلیه ضرایب خودهمبستگی معنی‌دار توسط روش ناپارامتری من-کنдал (MK) مورد آزمون قرار گرفت. به منظور تعیین نرخ تغییرات دما و بارش در نیم قرن گذشته، از روش تخمین گر شیب سن استفاده شد. نتایج نشان داد که دما در مقیاس ماهانه در اکثر ماه‌ها دارای روند افزایشی است. در این بین ماه‌های اردیبهشت و مهر بیشترین تعداد ایستگاه، با روند افزایشی معنی‌دار دما را به خود اختصاص داده اند. سری‌های ماهانه بارش نیز با روند کاهشی مواجه بوده‌اند. در مقیاس فصلی، فصل‌های تابستان، زمستان و پاییز به ترتیب بیشترین افزایش دما را تجربه کرده و فصل‌های بهار و زمستان نیز بیشترین نرخ کاهش بارندگی را نشان می‌دهند. همچنین نتایج نشان داد که در مقیاس سالانه 60 درصد ایستگاه‌ها روند افزایشی معنی‌دار در دما را تجربه کرده و این امر با تاثیر مستقیم بر بارش منطقه همراه بوده و باعث به وجود آمدن روند کاهشی بارش، در 70 درصد از ایستگاه‌ها شده است. به طور کلی در پنجاه سال گذشته در منطقه شمال غرب ایران دما به مقدار (°C) 1/20 و بارش (mm) 88/9 تغییر داشته است.

واژه‌های کلیدی: آزمون من-کنдал، بارش، خودهمبستگی، روند، شیب سن

تغییر دهد. دما و بارش از چند جهت در چرخه هیدرولوژی دارای اهمیت هستند: نخست اینکه دمای هوا از محدود عناصر اقلیمی است که استمراز زمانی دارد و در همه مکان‌های جغرافیایی می‌توان به صورت پیوسته آن را اندازه گیری نمود. دوم اینکه این دو متغیر اقلیمی با سایر عناصر آب و هوایی مانند تشعشع خورشیدی، رطوبت موجود در جو، وزش باد، تبخیر و تعرق در ارتباط مستقیم یا غیرمستقیم می‌باشند و فرآیندهای آب و هوایی را کنترل می‌کنند (علیجانی و همکارن، 1390). از این رو اطلاع از روند تغییرات دما و بارش برای برنامه‌ریزی دقیق آبیاری محصولات زراعی و باگی و مدیریت منابع آب در هر منطقه یک پیش‌شرط ضروری است. تاکنون مطالعات متعددی در رابطه با بررسی روند دما و بارش در نقاط مختلف جهان انجام شده که می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

برای تحلیل آماری عوامل بارش، دما، رطوبت نسبی و باد در برخی از شهرهای بزرگ ایران از آزمون ناپارامتری من-کنдал استفاده کردند. آنان روند افزایش دما را در 62 درصد از ایستگاه‌ها و روند کاهشی بارش را در 23 درصد از ایستگاه‌ها گزارش نمودند (Sabooohi and Soltani., 2008).

کوثری و اسدی به بررسی روند تغییرات دمای حداقل و حداکثر و

مقدمه

مطالعه تغییر مقادیر عوامل جوی به واسطه اهمیت آن بر ساختار آب و هوایی کره زمین همواره مورد توجه پژوهشگران و متخصصان بوده است. بررسی وقایع اقلیمی و همچنین شناخت ویژگی‌های آن در مطالعات هیدرولوژیکی مانند مدیریت کمی و کیفی آب و ارزیابی تاثیر تغییرات اقلیمی بر اکوسیستم‌های گیاهی، جانوری از اهمیت بسزایی برخوردار است. افزایش دما طی 40 سال گذشته و کاهش پوشش برف و بیخ از جمله شواهد تغییر اقلیم است. گرم شدن جهانی ممکن است باعث تغییرات مهمی در فرآیندهای مختلف هیدرواقلیمی شده و میانگین و واریانس مقادیر متغیرهای اقلیمی مانند رطوبت نسبی، بارش، تشعشع خورشیدی و غیره را بطور معنی‌داری

- 1 - دانشجوی دکتری مهندسی منابع آب، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران
- 2 - دانشیار پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران
- 3 - دانشجوی دکتری مهندسی منابع آب، دانشگاه شهید چمران اهواز
- (Email: a.amirrezaieh@gmail.com)

(* - نویسنده مسئول:)

به دست آمده بیانگر آن است که درجه حرارت فصلی و سالانه از روند صعودی معنی دار برخوردار است (Gocic and Trajkovic., 2013). تغییرات درجه حرارت بیشینه را در 32 ایستگاه سینوپتیک ایران در خلال سال های 1960-2005 مورد بررسی قرار دادند. نتایج حاکی از آن است که در ماهها و فصل های گرم سال درجه حرارت بیشینه روند افزایشی معنی دار در کل کشور تجربه کرده است و به طور کلی در مقیاس سالانه تقریباً پنجاه درصد ایستگاه ها دارای روند افزایشی بودند (Kousari et al., 2013).

فرض اصلی بیشتر مطالعات تحلیل روند با استفاده از آزمون من-کنadal بر این است که داده های نمونه خودهمبستگی معنی داری ندارند، با این حال ممکن است برخی سری های هیدرولوژیکی دارای ضریب خودهمبستگی معنی دار باشند (Dinpashoh et al., 2014). چنان چه یک سری دارای ضرایب خودهمبستگی مشتبه باشد، احتمال اینکه آزمون من-کنadal وجود روند را در این سری نشان دهد افزایش می یابد. در این صورت فرض صفر، مبنی بر عدم وجود روند، رد می شود. در حالی که حقیقت این است که فرض صفر نباید رد شود (میرعباسی و دین پژوه، 1389). از طرفی بررسی منابع موجود هم نشان می دهد که تاکنون مطالعه جامعی بررسی تغییرات روند دما و بارش شمال غرب کشور با در نظر گرفتن اثر ضرایب خودهمبستگی صورت نگرفته است. بنابراین با توجه به اهمیت موضوع، هدف این مطالعه بررسی روند متوسط درجه حرارت و بارش ماهانه، فصلی و سالانه شمال غرب کشور با در نظر گرفتن اثر ضرایب خودهمبستگی و تحلیل ارتباط بین این دو متغیر می باشد.

مواد و روش ها

داده ها و منطقه مورد مطالعه

در این مطالعه روند تغییرات متوسط دمای هوا و بارش در سه مقیاس ماهانه، فصلی و سالانه در شمال غرب کشور شامل استان های آذربایجان غربی و شرقی، تهران، زنجان، قزوین، کردستان، کرمانشاه و گیلان مورد بررسی قرار گرفت. در هر استان، ایستگاه های سینوپتیک موجود بررسی شده و ایستگاه هایی که طول دوره آماری آنها حداقل پنجاه سال (1961-2010) بودند، برای انجام تحلیل روند انتخاب شده اند. داده های هر ایستگاه از نظر همگنی بررسی شده و از روش نسبتها و تفاضل برای تکمیل داده های ایستگاه هایی که در برخی از سال ها خلا آماری داشتند، استفاده شد. مشخصات ایستگاه های منتخب در جدول 1 آورده شده است. شکل 1 نیز موقعیت مکانی ایستگاه های مورد مطالعه را نشان می دهد.

تحلیل روند

هدف از آزمون روند این است که وجود و یا عدم وجود سیر

روطوبت نسبی در 13 ایستگاه سینوپتیک ایران در بازه زمانی 2005-1950 پرداختند و بیان کردند که دمای حداقل و حداکثر روند افزایشی Kousari and Asadi., (2010).

طبری و حسین زاده روند داده های ماهانه، فصلی و سالانه حداقل و حداکثر درجه حرارت را برای غرب کشور بررسی کردند که در اکثر این ایستگاه ها روند افزایشی مشاهده گردید (Tabari and Hosseinzadeh., 2011). Rio و همکاران با استفاده از داده های سالانه، فصلی و ماهانه 473 ایستگاه هواشناسی در دوره آماری 46 ساله، روند دما را با استفاده از آزمون من-کنadal در کشور اسپانیا مورد مطالعه قرار دادند. نتایج این تحقیق نشان داد که بیش از 60 درصد ایستگاه های مورد مطالعه در فصل های بهار و تابستان دارای روند مشتبه بوده و درجه حرارت سالانه در تمام ایستگاه ها حدود 0/1⁰ 0/2 درجه سانتی گراد افزایش داشته است (Rio et al., 2011).

طبری و حسین زاده روند دمای بیشینه و کمینه سالانه، فصلی و ماهانه را در 19 ایستگاه سینوپتیک واقع در مناطق خشک و نیمه خشک ایران در دوره آماری 30 ساله با استفاده از آزمون من-کنadal مورد مطالعه قرار دادند. نتایج این تحقیق نشان داد که درجه حرارت بیشینه و کمینه سالانه به ترتیب 0/09 و 0/44 درجه سانتی گراد در Tabari and Hosseinzadeh., (2011). یانگ و همکاران روند دما و بارش میانگین ماهانه 53 ساله در حوضه رودخانه ژانگوبین و پنج ایستگاه هواشناسی اطراف آن را با استفاده از آزمون من-کنadal مورد بررسی قرار دادند و روند کاهشی معنی دار در بارندگی سالانه و روند افزایشی دما را در فصل های تابستان و بهار گزارش نمودند (Yang et al., 2012). مارتینز و همکاران تغییرات روند متوسط دما در ایالت فلوریدای آمریکا را در دوره زمانی (1895-2009) و (1895-1970) با استفاده از آزمون من-کنadal مورد بررسی قرار دادند. نتایج این پژوهش نشان داد که در هر دو دوره مورد مطالعه، دما روند صعودی را در این ایالت تجربه کرده است (Martinez et al., 2012). روند تغییرات سالانه دما و بارش را در طی پنجاه سال برای منطقه لوئس پلاتیو در کشور چین مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد که در پنجاه سال گذشته میانگین سالانه درجه حرارت منطقه مورد مطالعه 1/19°C افزایش و میزان بارندگی (Wang et al., 2012) 29/11 mm/50year کاهش یافته است ().

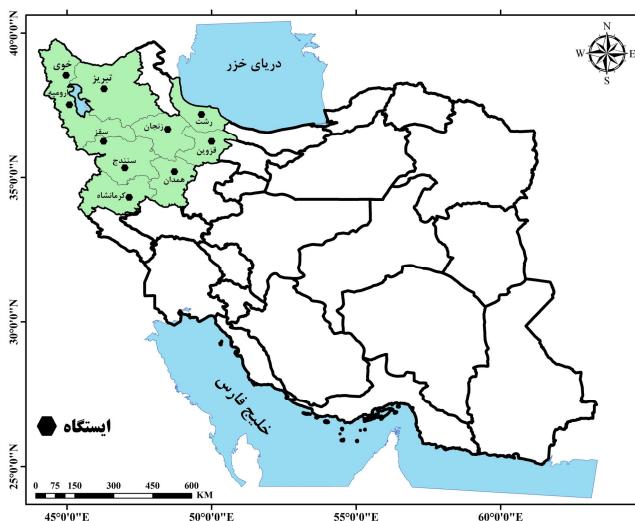
بوکولاری و ملموسی روند کمینه، بیشینه و متوسط درجه حرارت را در منطقه مودنا در ایتالیا بررسی کرده و نشان دادند که درجه حرارت کمینه و بیشینه روند معنی داری نداشته و به ترتیب در هر دهه 0/1 درجه سانتی گراد افزایش یافته است (Boccolari and Malmusi., 2013). گوجیک و تراجکوچیچ روند تغییرات دمای فصلی و سالانه سیبری را با استفاده از آزمون من-کنadal مورد مطالعه قرار دادند. نتایج

آزمون ناپارامتری را می‌توان برای سری‌های زمانی، بدون در نظر گرفتن خطی یا غیرخطی بودن روند به کار برد (خلیلی و همکاران، 1391)، آزمون من-کندال (MK) یکی از پرکاربردترین روش‌های ناپارامتری برای تحلیل روند داده‌ها است (میرعباسی و دین‌پژوه، 1389). در این مطالعه برای بررسی روند متوسط درجه حرارت و بارش ماهانه، فصلی و سالانه ایستگاه‌های منتخب شمال غرب ایران از ویرایش سوم آزمون من-کندال استفاده گردید. شرط لازم برای استفاده از این آزمون عدم وجود ضریب خودهمستگی معنی‌دار در سری زمانی داده‌های است. این آزمون در ادامه شرح داده می‌شود.

صعودی یا نزولی در سری داده‌ها مشخص گردد. به این دلیل که در روش‌های پارامتری فرضیاتی نظیر نرمال بودن، ایستایی و مستقل بودن متغیرها وجود دارد و این فرضیات اغلب برای متغیرهای هیدرولوژیکی اعتبار ندارد، از روش ناپارامتری من-کندال که کاربرد بیشتری در مطالعات هواشناسی و هیدرولوژی دارد، می‌توان استفاده کرد. از جمله دلایل اصلی کاربرد آزمون‌های ناپارامتری عبارتند از: (۱) آزمون‌های ناپارامتری برای سری داده‌هایی که توزیع آماری آن‌ها نرمال نیست و یا دارای داده‌های بریده شده باشند، مناسب‌تر هستند. (۲) از دیگر مزایای روش‌های ناپارامتری این است که از حساسیت کمتری نسبت به مقادیر حدی برخوردار هستند. (۳) همچنین

جدول ۱- مشخصات ایستگاه‌های منتخب

ردیف	ایستگاه	دوره آماری	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	ردیف	ایستگاه	دوره آماری	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی
1	ارومیه	1961-2010	45-05	37-32	6	سقز	1961-2010	46-17	38-05
2	تبریز	1961-2010	46-17	38-05	7	سنندج	1961-2010	44-58	38-33
3	خوی	1961-2010	49-39	37-12	8	قزوین	1961-2010	49-39	37-12
4	رشت	1961-2010	29-48	36-41	9	کرمانشاه	1961-2010	29-48	36-41
5	زنجان	1961-2010				همدان			

شکل ۱- موقعیت مکانی ایستگاه‌های سینوبیتیک مورد مطالعه

تابع علامت می‌باشد که به صورت رابطه ۲ تعریف می‌گردد:

$$\text{sgn}(x) = \begin{cases} +1 & \text{if } (x_j - x_k) > 0 \\ 0 & \text{if } (x_j - x_k) = 0 \\ -1 & \text{if } (x_j - x_k) < 0 \end{cases} \quad (2)$$

به ازای $n \geq 8$ آماره S دارای توزیع نرمال بوده و میانگین و واریانس آن به شرح رابطه ۳ و ۴ می‌باشد:

$$E(S) = 0 \quad (3)$$

آزمون من-کندال مرسوم (MK1)

این روش، که فرم کلاسیک آزمون من-کندال می‌باشد در بسیاری از مطالعات مورد استفاده قرار گرفته است. اگر تعداد داده‌های سری زمانی در دوره مورد مطالعه n باشد، ابتدا آماره S به شرح رابطه ۱ محاسبه می‌شود:

$$S = \sum_{k=1}^{n-1} \sum_{j=k+1}^n \text{sgn}(x_j - x_k) \quad (1)$$

که در آن x_j مقدار داده j ام، n طول دوره آماری و $\text{sgn}(\theta)$

می‌آید:

$$y'_i = x'_i - r_1 \times x'_{i-1} \quad (9)$$

6- مقدار روند ($\beta \times i$) به سری باقیماندها افروزه می‌شود و سری نهایی (y_i) به شرح رابطه 10 به دست می‌آید:

$$y_i = y'_i + (\beta \times i) \quad (10)$$

آزمون MK بر سری داده‌های جدید (y_i) اعمال می‌شود و معنی‌داری روند آن مورد آزمون قرار می‌گیرد.

آزمون من-کندال اصلاح شده (MK3)

آزمون اصلاح شده من-کندال توسط حامد و رائو ارائه و توسط کومار و همکاران برای تحلیل روند رودخانه‌های هند به کار رفته است(Hamed and Rao, 2009; Kumar et al., 2009). در این روش اثر همه ضرایب خودهمبستگی معنی‌دار از داده‌ها حذف می‌شود و برای سری‌هایی مورد استفاده قرار می‌گیرد که ضرایب خودهمبستگی آن‌ها در یک یا چند مورد معنی‌دار باشند. در این روش ابتدا واریانس اصلاح شده (S^*) ، من-کندال به شرح رابطه 11 و 12 محاسبه می‌شود:

$$V(S^*) = V(S) \frac{n}{n^*} \quad (11)$$

$$\frac{n}{n^*} = 1 + \frac{2}{n(n-1)(n-2)} * \quad (12)$$

$\sum_{i=1}^{n-1} (n-i)(n-i-1)(n-i-2)r_i$

که در آن r_i ضریب خودهمبستگی با تاخیر 1 بوده و $V(S)$ رابطه (4) تخمین زده می‌شود. برای محاسبه آماره Z من-کندال اصلاح شده در رابطه (6) $V(S)$ با $V(S^*)$ جایگزین می‌گردد. مقدار آماره Z به دست آمده از رابطه فوق با Z استاندارد نرمال در سطح معنی‌داری α مقایسه می‌شود.

محاسبه شبیه خط روند با روش برآورده‌گر سن¹

در آزمون من-کندال شبیه خط روند سری داده‌ها با روش تخمین‌گر سن از رابطه ناپارامتری 13 محاسبه می‌گردد:

$$\beta = \text{Median} \left[\frac{X_j - X_i}{j - i} \right] (\forall j > i) \quad (13)$$

که در آن β برآورده‌گر شبیه خط روند و X_i, X_j به ترتیب مقادیر مشاهداتی i و j می‌باشند. مقادیر مثبت (منفی) β نشان دهنده روند افزایشی (کاهشی) در سری داده‌ها است (میرعباسی و دین‌پژوه، 1389).

$$Var(S) = \frac{n - (n-1)(2n+5) - C}{18} \quad (4)$$

که در آن C عاملی مربوط به تصحیح پراکندگی است و در صورتی که داده‌های تکراری در سری مورد بررسی وجود داشته باشد، از رابطه 5 محاسبه شده و در واریانس اعمال می‌شود.

$$C = \sum_{i=1}^m t_i (t_i - 1)(2t_i - 5) \quad (5)$$

که در آن t_i تعداد داده‌های یکسان در دسته i ام می‌باشد. در نهایت آماره آزمون MK یا Z به شکل رابطه 6 محاسبه می‌شود:

$$Z = \begin{cases} \frac{S-1}{\sqrt{Var(s)}} & \text{if } S > 0 \\ 0 & \text{if } S = 0 \\ \frac{S+1}{\sqrt{Var(s)}} & \text{if } S < 0 \end{cases} \quad (6)$$

فرض صفر (عدم وجود روند) به شرط $Z_{1-\alpha/2} \leq Z \leq Z_{1-\alpha/2}$ رد و فرض مخالف آن یعنی وجود روند پذیرفته می‌شود (اسماعیل‌پور و دین‌پژوه، 1391).

آزمون MK2

این روش توسط کومار و همکاران شرح داده شده است (Kumar et al., 2009). در این روش اثر ضریب خودهمبستگی مرتبه اول (r_1) محاسبه و در صورتی که معنی‌دار باشد، از سری داده‌ها حذف می‌گردد. برای این کار مراحل زیر انجام می‌شود (میرعباسی و دین‌پژوه، 1389):

1- ضریب خودهمبستگی مرتبه اول، r_1 ، از رابطه 7 محاسبه می‌شود:

$$r_k = \frac{\frac{1}{n-k} \sum_{i=1}^{n-k} (x_i - \bar{x})(x_{i+k} - \bar{x})}{\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2} \quad (7)$$

2- داده‌ها در صورتی در سطح معنی‌داری 10 درصد مستقل فرض می‌شوند که شرط $-1 - 1.645\sqrt{n-2} \leq r_1 \leq -1 + 1.645\sqrt{n-2}$ برقرار باشد که در

این حالت آزمون MK با روش کلاسیک یا MK1 انجام می‌شود در غیر این صورت خودهمبستگی داده‌ها به صورت زیر حذف خواهد شد.

3- شبیه خط روند یا β برای سری داده‌ها از رابطه 13 محاسبه و سری جدیدی به شرح رابطه 8 به دست می‌آید.

$$x'_i = x_i - (\beta \times i) \quad (8)$$

4- ضریب r_1 داده‌های سری جدید مجدداً محاسبه می‌شود.
5- مولقه خودهمبستگی مرتبه اول AR(1)، از سری جدید به شرح رابطه 9 حذف و سری باقیماندها (y'_i) از رابطه 9 به دست

نتایج

ترین مقدار افزایش دما در فصل بهار و معادل ($^{\circ}\text{C}/50\text{years}$) 2/05 محاسبه شد. در مقیاس سالانه نیز روند افزایشی دما معنی دار بوده و میزان افزایش آن با توجه به شبیه سن در پنجاه سال گذشته، برابر با ($^{\circ}\text{C}$) 2/15 به دست آمده است. در ایستگاه سینوپتیک تبریز ماههای بهمن، اسفند، فروردین، و اردیبهشت روند کاهشی معنی دار و ماههای خرداد، تیر، شهریور، مهر، آبان، آذر و دی روند نزولی غیرمعنی دار را در بارش تجربه کرده‌اند. بیشترین مقدار کاهش در بارندگی مربوط به ماه اسفند و برابر با ($\text{mm}/50\text{years}$) 18/20 می‌باشد. روند بارش در فصل‌های بهار، پاییز و زمستان نیز کاهشی معنی دار است. همچنین در مقیاس سالانه روند بارش، نزولی معنی دار بوده و در نیم قرن اخیر مقدار کاهش بارندگی معادل ($\text{mm}/90$) 145/90 محاسبه گردید.

ایستگاه سینوپتیک خوی

جدول 2 نتایج مربوط به آزمون من-کندال را برای ایستگاه سینوپتیک خوی ارائه می‌دهد. نتایج حاکی از آن است که در ماههای اردیبهشت، تیر، مهر و آبان دما با روند معنی داری افزایش پیدا کرده است به طوری که بیشترین مقدار افزایش دما در ماه آبان بوده و معادل ($^{\circ}\text{C}$) 2/45 در پنجاه سال گذشته می‌باشد. کمترین مقدار افزایش دما مربوط به ماه اردیبهشت و برابر با ($^{\circ}\text{C}/50\text{years}$) 1/65 می‌باشد. در مقیاس سالانه نیز روند صعودی دما با توجه به آماره Z من-کندال معنی دار بوده و در نیم قرن اخیر به میزان ($^{\circ}\text{C}$) 1/75 می‌باشد. در مقیاس سالانه نیز روند سینوپتیک خوی در ماههای اسفند، فروردین، اردیبهشت، خرداد، تیر، شهریور، آبان و دی روند کاهشی غیرمعنی دار و در ماه بهمن روند کاهشی معنی دار را در بارش داشته است. ماههای مرداد، مهر و آذر نیز روند افزایشی غیرمعنی دار را در بارش نشان می‌دهند. بیشترین مقدار کاهش بارندگی در ماه بهمن و معادل ($\text{mm}/35$) در پنجاه سال گذشته می‌باشد. فصل زمستان در این ایستگاه روند نزولی معنی دار داشته و براساس شبیه سن، کاهشی برابر با ($\text{mm}/50\text{years}$) 40 در بارش تجربه کرده است. سایر فصل‌ها روند کاهشی غیرمعنی دار در بارندگی را نشان می‌دهند. در مقیاس سالانه روند بارش نزولی معنی دار بوده و در پنجاه سال گذشته مقدار کاهش بارندگی معادل ($\text{mm}/90$) 145/90 محاسبه گردید.

ایستگاه سینوپتیک رشت

در جدول 2 نتایج آزمون من-کندال برای ایستگاه سینوپتیک رشت ارائه شده است. با توجه به نتایج این جدول مشاهده می‌شود که در مقیاس ماهانه روند افزایشی دما در تمامی ماهها وجود دارد. اما در ماههای فروردین، مرداد، شهریور، مهر و آبان دما در این ایستگاه روند افزایشی معنی دار را تجربه کرده و با توجه به شبیه سن می‌توان دریافت که در ماههای مذکور در پنج دهه گذشته به ترتیب، مقدار دما ($^{\circ}\text{C}$) 2/20، 1/75، 2/45، 1/30، ($^{\circ}\text{C}$) 1/55 و ($^{\circ}\text{C}$) 1/55 افزایش داشته است.

جدول 2 و 3 نتایج بررسی روند تغییرات متوسط دما و بارش ماهانه، فصلی و سالانه شمال غرب کشور را (شامل 12 سری ماهانه، 4 سری فصلی و یک سری سالانه) برای هریک از ایستگاه‌های مورد مطالعه پس از حذف اثر همه ضرایب خودهمبستگی معنی دار نشان می‌دهند. لازم به ذکر است که در این جداول ارقام پررنگ نشان دهنده معنی داری روند بوده و معنی دار در سطوح 10، 5 و 1 درصد به ترتیب با یک، دو و سه ستاره مشخص شده‌اند. در ادامه وضعیت روند دمای هر یک از ایستگاه‌ها به تفکیک ارائه می‌شود.

ایستگاه سینوپتیک ارومیه

نتایج آزمون من-کندال اصلاح شده برای ایستگاه سینوپتیک ارومیه در جدول 2 ارائه شده است. با توجه به این جدول روند مشبّت معنی دار دما در سطح 10 درصد برای ماههای اسفند و اردیبهشت مشاهده شده و مقدار افزایش دما نیز در این ماهها به ترتیب برابر با ($^{\circ}\text{C}$) 3/10 و ($^{\circ}\text{C}$) 1/00 در پنجاه سال گذشته بدست آمده است. ماههای بهمن، فروردین، تیر و آبان روند افزایشی غیرمعنی دار و ماههای خرداد، مرداد، شهریور، مهر، آذر و دی روند کاهشی غیرمعنی دار داشته‌ند. در فصول بهار، تابستان و زمستان نیز افزایش غیرمعنی دار دما در این ایستگاه مشهود است. در مقیاس سالانه نیز با توجه به آماره Z من-کندال محاسبه شده برای ایستگاه سینوپتیک ارومیه، روند صعودی خفیف مشاهده می‌شود که معنی دار نیست. روند بارش در این ایستگاه نیز به دلیل افزایش دما، کاهشی می‌باشد. به طوری که در ماههای بهمن، اسفند، اردیبهشت، می، تیر، مهر، آبان و دی (8 ماه از سال) روند نزولی وجود دارد. بیشترین کاهش بارندگی نیز در ماه بهمن مشاهده شده و براساس شبیه سن معادل ($\text{mm}/50\text{years}$) 15/60 می‌باشد. در مقیاس فصلی نیز تمام فصول دارای روند کاهشی در بارش می‌باشند و در این بین فصل زمستان روندی معنی دار را تجربه کرده است. میزان کاهش بارندگی نیز در فصل زمستان برابر با ($\text{mm}/50\text{years}$) 51/65 می‌باشد. همچنین در مقیاس سالانه، روند بارش نزولی معنی دار بوده و کاهشی معادل ($\text{mm}/70$) 99/70 را در پنجاه سال گذشته نشان می‌دهد.

ایستگاه سینوپتیک تبریز

براساس نتایج آزمون من-کندال اصلاح شده برای ایستگاه سینوپتیک تبریز در جدول 2، می‌توان نتیجه گرفت که ماههای بهمن، اسفند، فروردین، اردیبهشت، خرداد، تیر، شهریور، مهر و آبان روند معنی دار افزایش دما را در دوره مورد مطالعه داشته‌اند. در سایر ماهها نیز روند صعودی دما وجود دارد، اما معنی دار نیست. در مقیاس ماهانه، بیشترین افزایش دما مربوط به ماه اسفند و برابر با ($^{\circ}\text{C}/50\text{years}$) 3/05 می‌باشد. همچنین ماه خرداد با ($^{\circ}\text{C}/50\text{years}$) 1/25 افزایش دما، کمترین مقدار صعود را در این ایستگاه داشته است. این ایستگاه در تمامی فصول روند افزایشی معنی دار را تجربه کرده است. بیش-

جدول -۲ نتایج آزمون من - کنکال اصلاح شده برای ایستگاه های اروپیه، تبریز، خوی، رشت و زنجان در دوره آماری ۱۰-۱۱-۹۶

* زندگی معنی دار در سطحهای ۰، ۱، ۵ و ۱۰ را در صد ترکیب با یک، دو و سه ستاره به صورت پیروزگ مخصوص شده اند.

جدول ۳- نتایج آزمون من-کنکال اصلاح شده برای ایستگاههای سقز، سنتندج، قزوین، گومنشاد و همدان در دوره آماری ۱۹۶۱-۱۹۷۰

*و زندگی معنی دار نزد سلطنه ۱۰۵ و در صدد به ترتیب پاییک، نو و سمه مسازه به صورت پر لذت مشخص شده اند.

برای ایستگاه سینوپتیک سقز کاهشی و غیرمعنی دار می باشد. همچنین بارش این ایستگاه در ماه های بهمن، اسفند، اردیبهشت، خرداد و دی روند کاهشی غیرمعنی دار و در سایر ماه ها روند افزایشی غیرمعنی دار داشته است. در مقیاس فصلی نیز فصل های تابستان و پاییز روند افزایشی غیرمعنی دار بارش را نشان می دهد و در فصل بهار روند نزولی معنی دار می باشد. سری سالانه بارش برای ایستگاه مورد مطالعه روند نزولی معنی داری داشته و کاهشی برابر با $102/55\text{ mm}$ در نیم قرن اخیر داشته است.

ایستگاه سینوپتیک سندنج

در جدول 3 نتایج آزمون من-کن达尔 اصلاح شده برای ایستگاه سینوپتیک سندنج ارائه شده است. نتایج این جدول حاکی از آن است که، در ماه های اسفند، فروردین، اردیبهشت و خرداد روند افزایشی معنی دار دما وجود دارد و در ماه های بهمن، تیر، مرداد، شهریور، مهر، آبان، آذر و دی روند صعودی موجود، غیرمعنی دار است. در این ایستگاه نیز با توجه به شبی سن، بیشترین و کمترین افزایش دما مربوط به ماه های اسفند و خرداد می باشد که به ترتیب $(^{\circ}\text{C}) 3/10$ و $(^{\circ}\text{C}) 1/15$ رشد را در پنجاه سال گذشته تجربه کرده است. همچنین فصل های بهار و تابستان نیز افزایش معنی دار دما را نشان می دهد. در مقیاس سالانه، ایستگاه سینوپتیک سندنج با آماره Z معادل $2/09$ و شبی سن $0/033$ روند معنی دار افزایش دما را تجربه کرده و در دوره آماری مورد مطالعه $(^{\circ}\text{C}) 1/65$ به دمای سالانه افزوده شده است. روند بارش ایستگاه مذکور در هفت ماه از سال کاهشی بوده و در ماه بهمن روند نزولی بارش معنی دار است. همچنین فصل های بهار و زمستان نیز روند کاهشی معنی دار در بارش را نشان می دهد. علاوه بر آن سری سالانه، روند کاهشی معنی داری را در بارش تجربه کرده و در پنجاه سال گذشته کاهشی معادل با $(\text{mm}) 130/20$ داشته است.

ایستگاه سینوپتیک قزوین

نتایج آزمون MK3 ارائه شده در جدول 3 نشان می دهد که این ایستگاه در مقیاس ماهانه روند معنی دار افزایشی یا کاهشی دما را در هیچ کدام از ماه ها تجربه نکرده است. در ماه های بهمن، اسفند، فروردین، اردیبهشت، شهریور، مهر و آبان روند مثبت غیرمعنی دار و در سایر ماه ها روند منفی غیرمعنی دار در دما مشاهده گردید. در مقیاس فصلی و سالانه نیز به دلیل عدم وجود روند در مقیاس ماهانه، روند معنی داری در دما مشاهده نمی شود. بارش این ایستگاه نیز به دلیل عدم وجود روند در دما، تقریباً بودن تغییر بوده است. روند بارش در ماه تیر (مرداد) کاهشی (افزایشی) معنی دار است. در سایر ماه ها نیز روند تغییرات تلقیقی از کاهش و افزایش غیرمعنی دار می باشد. در سری-

در این ایستگاه سه فصل بهار، تابستان و پاییز (زمستان) روند افزایشی معنی دار (غیرمعنی دار) را نشان می دهد. در مقیاس سالانه نیز روند صعودی معنی دار دما قابل مشاهده است و $(^{\circ}\text{C}) 1/15$ به میانگین سالانه ایستگاه سینوپتیک رشت در پنجاه سال گذشته افزوده شده است. همچنین این ایستگاه روند کاهشی در بارش را تجربه کرده و در ماه های بهمن، اسفند، فروردین، خرداد، تیر، شهریور، مهر، آبان و دی روند کاهشی غیرمعنی دار (8 ماه از سال) و در ماه های اردیبهشت، مرداد و آذر روند افزایشی غیرمعنی دار داشته است. در مقیاس فصلی نیز روند کاهشی غیرمعنی دار بارش در همه فصل ها وجود دارد. سری سالانه ایستگاه رشت، روند کاهشی را برای بارش نشان می دهد.

ایستگاه سینوپتیک زنجان

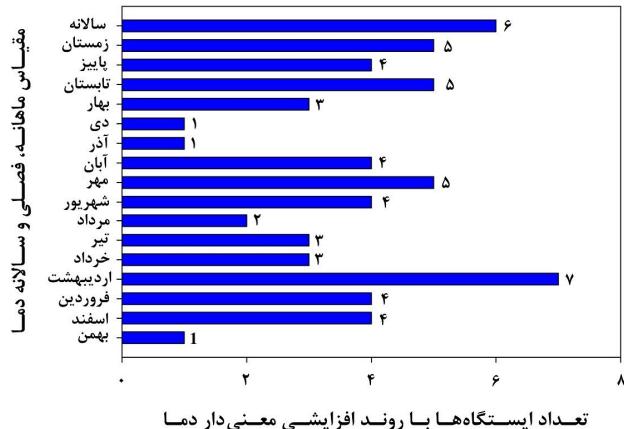
نتایج آزمون من-کن达尔 ارائه شده در جدول 2 نشان می دهد که دما در ایستگاه سینوپتیک زنجان در ماه های بهمن، اسفند، فروردین، اردیبهشت، خرداد، شهریور، مهر، آبان و دی (سایر ماه ها) روند مثبت (منفی) غیرمعنی دار را تجربه کرده است. همچنین فصل های بهار و زمستان روند افزایشی معنی دار و پاییز و تابستان روند کاهشی غیر معنی دار در دما را نشان می دهد. در سری سالانه نیز به دلیل عدم وجود روند در مقیاس ماهانه و فصلی، روند معنی داری در دمای سالانه وجود ندارد. از نقطه نظر بارش، ایستگاه سینوپتیک زنجان در ماه های اسفند، فروردین، اردیبهشت، خرداد، شهریور، آبان و دی روند کاهشی غیرمعنی دار (7 ماه از سال) ، در ماه های تیر، مرداد و شهریور روند افزایشی غیرمعنی دار و در ماه آذر بدون روند می باشد. همچنین این ایستگاه در ماه اردیبهشت کاهش معنی دار در بارش را تجربه کرده و به مقدار $(\text{mm}) 18/70$ در پنجاه سال اخیر کاهش گذشته است. در مقیاس فصلی، روند غالب بارش، کاهشی بوده و در فصل های بهار و زمستان روند، نزولی معنی دار است. سری سالانه ایستگاه سینوپتیک زنجان نیز با روند نزولی معنی دار در بارش مواجه بوده و کاهشی معادل با $(\text{mm}) 76$ در نیم قرن اخیر گذشته است.

ایستگاه سینوپتیک سقز

نتایج آزمون من-کن达尔 اصلاح شده (MK3) ارائه شده در جدول 3 نشان می دهد که ایستگاه سینوپتیک سقز در ماه های خرداد، مرداد و آذر با روند کاهشی معنی دار دما مواجه بوده و با توجه به شبی سن، برای ماه های مذکور در پنجاه سال گذشته میزان رشد منفی دما به ترتیب، $(^{\circ}\text{C}) 2/25$ و $(^{\circ}\text{C}) 2/05$ محاسبه شد. همچنین فصل های بهمن، اسفند، تابستان و پاییز (زمستان) روند کاهشی (افزایشی) غیرمعنی دار را نشان می دهد. در مقیاس سالانه نیز روند تغییرات دما

همدان در جدول 3 ارائه شده است. با توجه به نتایج این جدول مشاهده می شود که ماه های اردیبهشت، شهریور و مهر روند افزایشی معنی دار دما را تجربه کرده اند و براساس شبی سن، مقدار رشد دما برای ماه های مذکور در پنجاه سال گذشته به ترتیب برابر با ($^{\circ}\text{C}$) ۱/۷۵، ($^{\circ}\text{C}$) ۰/۸۵ و ($^{\circ}\text{C}$) ۱/۲۵ بوده است. در این بین نیز ماه خرداد روند منفی غیر معنی دار و ماه های بهمن، اسفند، فروردین، تیر، مرداد، آبان و دی روند مثبت غیر معنی دار دما را نشان می دهند. همچنین در فصل تابستان روند افزایشی معنی دار دما مشاهده شده و سایر فصل ها روند افزایشی غیر معنی دار دارند. در مقیاس سالانه، ایستگاه سینوپتیک همدان با آماره Z، معادل ۲/۲۳ روند افزایشی معنی دار در دما داشته است. علاوه بر آن روند بارش در این ایستگاه تغییرات معنی داری را نشان نمی دهد. همچنین در مقیاس فصلی و سالانه نیز روند کاهشی خفیف وجود دارد که معنی دار نیست.

با توجه به نتایج به دست آمده از این مطالعه می توان افزایش دما و متعاقب با آن، روند کاهشی بارش را مشاهده کرد. شکل 2 به صورت موثرتری می تواند این ارتباط را بیان کند. با توجه به این شکل مشاهده می شود که در مقایش سالانه ۶ ایستگاه از ۱۰ ایستگاه مورد مطالعه، روند افزایشی دما را تجربه کرده و این امر مستقیماً با پاسخ متغیر هیدرولوژیکی بارش همراه بوده و ۷ ایستگاه کاهش معنی دار بارش را نشان داده اند.

تعداد ایستگاهها با روند افزایشی معنی دار دما

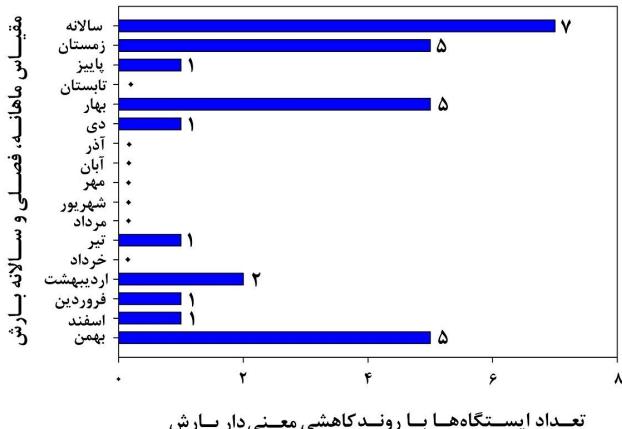
های فصلی و سالانه نیز روند معنی داری وجود ندارند.

ایستگاه سینوپتیک کرمانشاه

نتایج آزمون من - کندال اصلاح شده (MK3) برای ایستگاه سینوپتیک کرمانشاه در جدول 3 ارائه شده است. براساس نتایج به دست آمده مشاهده می شود که به جز ماه های بهمن و اسفند (که روند تغییرات دما در آن ها معنی دار نیست) سایر ماه ها روند افزایشی معنی دار دارند. بیشترین مقدار افزایش دما در ماه تیر و برابر با ($^{\circ}\text{C}/50\text{years}$) ۳/۴۰ به وقوع پیوسته و کمترین میزان افزایش دما مربوط به ماه آذر و معادل ($^{\circ}\text{C}/50\text{years}$) ۱/۲۵ می باشد. در مقیاس فصلی و سالانه نیز روند افزایشی دما معنی دار بوده و سری سالانه دما در دوره آماری مورد مطالعه به میزان ($^{\circ}\text{C}/50\text{years}$) ۲/۵۰ افزایش یافته است. روند بارش ایستگاه مورد بررسی در ماه های بهمن، اردیبهشت و خرداد کاهشی معنی دار می باشد. همچنین نتایج به دست آمده روند کاهشی معنی دار بارش را در فصل بهار نشان می دهد. در مقیاس سالانه نیز روند تغییرات بارش منفی و معنی دار بوده و کاهشی معادل با ۱۴۴ (mm/50year) را نشان می دهد.

ایستگاه سینوپتیک همدان

نتایج آزمون من - کندال اصلاح شده برای ایستگاه سینوپتیک

تعداد ایستگاهها با روند کاهشی معنی دار بارش

تعداد ایستگاههای دارای روند معنی دار

میان مقیاس است، ولی در اغلب ایستگاهها، وقوع بارش ناشی از عبور سامانه های بزرگ مقیاسی است که از ایران عبور می کنند. از عوامل اصلی بارش های غرب، شمال غرب، نواحی مرکزی، شرق و شما شرق ایران، سامانه های کم فشار مدیترانه ای است (کثیرایی و همکاران، ۱۳۸۶). در منطقه شمال غرب کشور اکثر بارش ها در فصل های زمستان و بهار رخ می دهد و با توجه به نتایج به دست آمده بیشترین نرخ افزایش دما در این دو فصل اتفاق افتاده است. با توجه به

در مقیاس فصلی، به همراه افزایش دما، کاهش بارندگی به وقوع پیوسته است. کاهش بارندگی و افزایش دما بیشتر در فصل های زمستان و بهار رخ داده است که در واقع ماه های پر بارش در شمال غرب ایران محسوب می شوند. بنابراین، این امر می تواند بر منابع آب شمال غرب ایران به شدت تاثیر گذار باشد.

قبل از مطالعه تغییرات الگوی بارش، ابتدا باید منشا بارش منطقه را بررسی کرد. در پاره ای از ایستگاهها، منشا بارش، عوامل محلی و

- ماهانه، فصلی و سالانه با استفاده از آزمون ناپارامتری من-کن达尔 بررسی شده و بیشترین و کمترین مقدار تغییرات دما و بارش و همچنین نرخ تغییرات این دو متغیر با استفاده از آزمون تخمین گر شیب سن به دست آمد. نتایج به دست آمده به طور کلی وجود روند کاهشی در بارش و روند افزایشی در دما را تایید کردند. مهم‌ترین یافته‌های این مطالعه عبارتند از:
- در ناحیه شمال غرب ایران در مقیاس سالانه از 10 ایستگاه مورد مطالعه 6 ایستگاه روند معنی‌دار افزایش دما را نشان دادند. در این بین 3 ایستگاه روند افزایشی معنی‌دار و یک ایستگاه روند کاهشی غیرمعنی‌دار داشته است. افزایش دما در منطقه، بارش را تحت تاثیر قرار داده و طبق نتایج به دست آمده 7 ایستگاه روند کاهشی معنی‌دار در بارش را تجربه کرده است. همچنین دو ایستگاه روند کاهشی و یک ایستگاه روند افزایشی غیرمعنی‌دار در بارش داشته است.
 - بررسی روند دمای ماهانه منطقه مورد مطالعه نشان داد که تعداد ماهها با روند افزایشی بیشتر از تعداد ماهها با روند کاهشی بود. برای بارش نیز روند غالب کاهشی بوده (در 65 درصد موقع) که نشان دهنده تاثیر افزایش دما بر کاهش بارش می‌باشد. در مقیاس فصلی نیز دما و بارش رفتاری مشابه با سری‌های ماهانه نشان دادند.
 - بیشترین تعداد ایستگاه با روند افزایشی معنی‌دار دما، در ماه اردیبهشت مشاهده شده و بعد از آن به ترتیب ماههای مهر، اسفند، فروردین، شهریور، آبان، تیر، مرداد، بهمن، آذر و دی دارای بیشترین تعداد ایستگاه با روند افزایشی هستند. متغیر بارش نیز بیشترین تعداد ایستگاه با روند کاهشی معنی‌دار را در ماه بهمن تجربه کرده است. تمام فصل‌های سال، دما با روند افزایشی روبه رو بوده و این امر سبب شده که فصل زمستان بیشترین کاهش در بارندگی را داشته باشد.
 - نتایج نشان داد که روند دما در اغلب ایستگاه‌های مورد مطالعه افزایشی است. این نتیجه با یافته‌های طبری و حسین زاده، صبوحی و سلطانی و زارع نیستانک و همکاران مطابقت دارد (Tabari and Hosseinzadeh, 2011; Saboohi and Soltani, 2008; Zarenistanak et al., 2013). نتیجه به دست آمده در مورد کاهش بارش‌های سالانه منطقه شمال غرب ایران با یافته‌های پارتال و کایا، مدرس و داسیلووا هم‌خوانی دارد (Partal and Kahya, 2006; Modarres and Da Silva, 2007). قهرمان و تقویان نیز در دوره آماری 40 ساله شیب خط روند بارش‌های سالانه ایستگاه‌های زاهدان، تبریز، خوی زنجان، شهرکرد، ارومیه، اراک، کرمان، گرگان، رامسر و بندر انزلی را منفی گزارش کردند که با نتایج مطالعه حاضر مطابقت می‌کند (Ghahraman and Taghvaeian, 2008).

توضیحات فوق می‌توان اثر تغییرات دما بر روند بارش را به این صورت در شمال غرب کشور توجیه کرد: وجود رطوبت در هوا جزو ملزومات رخداد بارش بوده و تغییرات آن با عوامل دیگری همچون وجود آب در سطح زمین، وجود انرژی کافی چهت انجام فرآیند تبخیر، مکانیسم مناسب برای انتقال بخار آب و غیره در ارتباط است. مجموعه این عوامل در فرآیندی پیچیده تغییرات فشار بخار هوا را در زمان و مکان مشخص می‌کند. برای نزول بارش نه تنها وجود بخار آب و رطوبت در هوا لازم است بلکه مکانیزمی برای سرد شدن هوا تا رسیدن به فشار بخار اشباع ضروری است. حال افزایش درجه حرارت در منطقه مورد مطالعه ظرفیت جو برای پذیرش و نگهداری رطوبت را افزایش داده و موجب شده است تا هوا به اندازه کافی برای فراهم شدن شرایط بارش سرد نشود. به عبارت دیگر، افزایش درجه حرارت شمال غرب کشور باعث ذخیره بیشتر رطوبت در جو شده و مانع گرد هم آمدن شرایط موردنیاز برای بارش می‌گردد.

میرعباسی و دین‌پژوه (1391) در پژوهشی، روند بارش‌های شمال غرب کشور را نزولی اعلام کرده و علت آن را با تغییرات دمایی منطقه بی ارتباط ندانستند. همچنین تغییرات بارش و دما می‌تواند تاثیر مهمی بر تغییرات فصلی جریان رودخانه‌های منطقه مورد مطالعه داشته باشد. در حوضه‌هایی که آب ناشی از ذوب برف بخش مهمی از رواناب سطحی را تشکیل می‌دهد، با افزایش درجه حرارت از مقدار ذخیره برفی حوضه کاسته شده و در تیجه آبدی حوضه کاهش می‌یابد (Lettenmaier et al., 1999). خلیلی و همکاران (1391) در مطالعه‌ای نشان دادند که افزایش دما سبب کاهش جریانات رودخانه شهرچای ارومیه شده و دلیل آن را کاهش بارش‌ها و ذخایر برفی حوضه اعلام کردند. علاوه بر آن، وجود روند در سری‌های هیدرولوژیکی سبب بروز نایستایی می‌گردد، به طوری که در میانگین و واریانس سری‌ها، تغییرات محسوسی را اعمال می‌کند. وجود نایستایی در سری‌های هیدرولوژیکی سبب خواهد شد تا در برنامه‌ریزی‌های آبی با عدم قطعیت مواجه شویم. به عبارت دیگر، رفتار هیدرولوژیکی حوضه متفشیریور از گذشته خواهد بود و انجام تحلیل‌ها و محاسبات آماری مطالعات مهندسی منابع آب با تکیه بر داده‌های تاریخی بدون در نظر گرفتن اثرات روند و نایستایی چندان صحیح نخواهد بود. خلیلی و همکاران (1391) وجود نایستایی و تغییرات در میانگین و واریانس سری‌های جریان رودخانه شهرچای را با استفاده از آزمون‌های ایستایی نشان دادند.

نتیجه‌گیری

در این مطالعه روند تغییرات دراز مدت پنجاه ساله دما و بارش شمال غرب کشور در دوره آماری 1961-2010 در مقیاس‌های زمانی

- Sen's slope estimator statistical tests in Serbia. *Global and Planetary Change*. 100:172-182.
- Hamed,K.H and Rao,A.R. 1998. A modified Mann-Kendall trend test for autocorrelated data. *Journal of Hydrology*. 204: 182–196.
- Kousari,M.R and Asadi,M.A. 2010. Minimum, maximum, and mean annual temperatures, relative humidity, and precipitation trends in arid and semi-arid regions of Iran. *Arabian Journal of Geosciences*. 4.6: 907-914.
- Kousari,M.R., Ahani,H., Hendi-Zadeh,R. 2013. Temporal and spatial trend detection of maximum air temperature in Iran during 1960–2005. *Global and Planetary Change*. 111: 97-110.
- Kumar,S., Merwade,V., Kam,J., Thurner,K. 2009. Streamflow trends in Indiana: Effects of long term persistence, precipitation and subsurface drains. *Journal of Hydrology*. 374: 171-183.
- Lettenmaier,D.P., Wood,A.W., Palmer,R.N., Wood,E.F and Stakhiv,E.Z. 1999. Water resources implications of global warming, A U.S. regional prospective. *Climate Change*. 43: 537-579.
- Martinez,C., Maleski,J. Miller,F. 2012. Trends in precipitation and temperature in Florida, USA. *Journal of Hydrology*. 453: 259-281.
- Modarres,R and Da Silva,V.P.R. 2007. Rainfall trends in arid and semi-arid regions of Iran. *Journal of Arid Environment*. 70: 344-355.
- Partal,T and Kahya,E. 2006. Trend analysis in Turkish precipitation data. *Hydrological Processes*. 20: 2011-2026.
- Rio,S.D., Herrero,L., Pinto-Gomes,C and Peras,A. 2011. Spatial analysis of mean temperature trends in Spain over the period 1961-2006. *Global and Planetary change*. 78: 65-75.
- Sabohi,R and Soltani,S. 2008. Trend Analysis of Climatic Factors in Great Cities of Iran. *Agriculture and natural resources*. 12.46: 303-322.
- Tabari,A and Hosseinzadeh-Talaee,P. 2011. Recent trends of mean maximum and minimum air temperatures in the western half of Iran. *Journal of Meteorological Atmosphere Physics*. 111: 121–131.
- Tabari,H and Hosseinzadeh-Talaee,P. 2011. Analysis trends in temperature data in arid and semi-arid regions of Iran. *Atmospheric Research*. 79:1-10.
- Wang,Q., Fan,X., Qin,Z., Wang,M. 2012. Change trends of temperature and precipitation in the Loess Plateau Region of China, 1961–2010. *Global and Planetary Change*.93: 138-147.
- Yang,X.L., Xu,L.R., Li,C.h., Hu,J and Xia,X.H. 2012. Trends in temperature and precipitation in the Zhangweinan River basin during last 53 years. *Procedia Environmental Sciences*. 13: 1966-1974.

(1391) نیز وجود روند کاهشی بارش و افزایشی دما را در حوضه آبریز دریاچه ارومیه نشان دادند که کاملاً در منطقه مطالعه قرار گرفته و با نتایج موجود هماهنگی دارد.

منابع

- اسماعیلپور،م و دینپژوه،ی. 1391. تحلیل بلندمدت تبخیر تعرق پتانسیل در حوضه جنوبی ارس. مجله جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی. 3.47: 210 - 193.
- خلیلی،ک، احمدی،ف، بهمنش،ج، وردی‌نژاد،و. 1391. بررسی تاثیر تغییر اقلیم بر روی دمای هوا و جریان رودخانه شهرچای واقع در غرب دریاچه ارومیه با استفاده تحلیل روند و ایستاتیک. علوم و مهندسی آبیاری. 35: 97 - 108.
- علیجانی،ب، محمودی،پ، سلیقه،م و ریگی جاهی،ا. 1390. بررسی تغییرات کمینه‌ها و بیشینه‌های سالانه دما در ایران. فصلنامه تحقیقات جغرافیایی. 26: 101 - 122.
- فتحیان،ف و مرید،س. 1391. بررسی روند متغیرهای هواشناسی و هیدرولوژیکی حوضه دریاچه ارومیه با استفاده از روش‌های غیرپارامتری. مجله تحقیقات آب و خاک ایران. 43: 259 - 269.
- میرعباسی،ر و دینپژوه،ی. 1389. تحلیل روند تغییرات آبدهی رودخانه‌های شمال‌غرب ایران در سه دهه اخیر. نشریه آب و خاک. 24: 757 - 768.
- میرعباسی،ر و دینپژوه،ی. 1391. تحلیل بارش‌های شمال‌غرب ایران در نیم قرن گذشته. مجله علوم و مهندسی آبیاری. 35: 59 - 73.
- کتیرایی،س، حجام،س، ایران‌نژاد،پ. 1386. سهم تغییرات فراوانی و شدت بارش روزانه در روند بارش در ایران طی دوره 1960 - 2001. مجله فیزیک زمین و فضا. 33: 67 - 83.
- Boccolari,M and Malmusi,S. 2013. Changes in temperature and precipitation extremes observed in Modena, Italy. *Atmospheric Research*. 122:16-31.
- Dinpashoh,Y., Mirabbasi,R., Jhajharia,D., Zare Abianeh,H and Mostafaeipour,A. 2014. Effect of short term and long-term persistence on identification of temporal trends. *Journal of Hydrologic Engineering*. 19.3: 617-625.
- Ghahraman,B. and Taghvaeian,S. 2008. Investigation of annual rainfall trends in Iran. *Journal of Agricultural Science and Technology*. 10: 93-97.
- Gocic,M and Trajkovic,S. 2013. Analysis of changes in meteorological variables using Mann-Kendall and

and projections. Theoretical and Applied Climatology. 116.2: 103-117.

Zarenistanak,M., Dhorde,A.G., Kripalani,R.H. 2013. Temperature analysis over southwest Iran: trends

Investigation of Precipitation and Temperature Trend Across the North West of Iran in Recent half of the Century

A. Amirrezaieh^{*1}, J. Porhemmat² and F. Ahmadi³

Received: Feb.18, 2016

Accepted: Oct.30, 2016

Abstract

Temperature and precipitation are two main factors of climate and their variation may lead to change the climate of every region. For this reason, investigation of rainfall and temperature trend, in different temporal and spatial scales, forms a large part of climatology and water resources engineering researches. In this study, trends of temperature and precipitation of the NW of Iran (10 synoptic stations) were examined in monthly, seasonal and annual time scales in the period of 1961-2010 using the Mann-Kendall method after the removal of the effect of all significant autocorrelation coefficients. The Sen's slope estimator was used for determining the slope of temperature and precipitation trend line. Results showed that there is a positive trend in the most of months for the NW of Iran's temperature. The most numbers of stations with significant positive trend were observed in April and September. In the case of precipitation, the monthly series showed a decreasing trend. In seasonal time scale, summer, winter and autumn seasons have experienced the highest increase in temperature, respectively, and spring and winter seasons have the highest negative rate in precipitation. In annual time scale, 60% of stations have experienced a significant positive trend in temperature which it led to a negative trend in precipitation of 70% of considered stations. In average, across the North West of Iran in the recent half of the century, the temperature increased about +1.20 °C and the precipitation decreased about -88.9 mm.

Keywords: Autocorrelation, Mann-Kendall test, Precipitation, Sen's slope, Trend

1 - ph.D Candidate Professor of Water Resources Engineering, Science and Research branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

2 - Associate Prof. in Hydrology and Water Resources, Soil Conservation and Watershed Management Research Institute, Tehran, Iran.

3 - ph.D Candidate of Water Resources Engineering, Shahid Chamran University, Ahvaz, Iran.

(*- Corresponding Author Email: a.amirrezaieh@gmail.com)